

Katarína Vargová

Jas

VÓŇA, RECESIA, SLABINY, POPOL, PRÍTOMNOSŤ, SEBAOBRAŇA, AROGANCIA, SCHÉMA, GÝČ, JAS
Zobudila som sa s tebou do rána plného jasu. Z recesie si mi kúpil vázu. Strašný gýč.

"Viem, že gýč miluješ," povedal si na svoju sebaobranu.

Stisol si ma pri slabinách a dal mi pusu na čelo. Sršala z teba arogancia. Odklepal si popol z cigarety na moje koleno a neobťažoval si sa ho oprášiť.

"Cigaretový dym za vôňu nepovažujem," prehlásila som.

Zasmial si sa presne podľa schémy nášho typického dňa.

Tvoja prítomnosť ma ničila.

Ján Perd'och

Prošba

DIETĀ, ŽUVAČKA, CESTA, ZLATKO, NECHTY, ŠÁLKA, STANICA, FIXKY, CIGARETY, ŽIARA

Sám sebe som si cesta

Niekedy meškám ako moje zlatko

Ale ako stanica som nikdy nestál

Sám sebe som si diet'a

Avšak svätôžiaru som mal iba krátko

Po špičku prvej cigareta. Zjem ťa

Až po nechty na malíčkoch

Popísaný od fixiek sa na teba lepím

Ako žuvačka na tričko

Len o jedno ťa žiadam: zo šálky víno nepi.

Dašena Krištofovičová

Spisovateľ

VÍNO, CIGARETY, GÝČ, UDUSENIE, BLÚZKA, KNIHA, SERVÍTKA, BREH, ROZHovor, BOKY

Na brehu rieky stojí schátraný dom, ktosi v ňom zriadil obchod, do ktorého chodím len ja. V obchode nikto nepracuje, takže šanca na rozhovor je minimálna, čo mi vyhovuje. Kúpim si víno, vhodím zopár mincí do kasičky a odídem. Cigarety si kúpim v trafike na rohu. Otvorím dvere do bytu a som tu sám, obutými nohami vlezím do postele, otvorím víno, pijem a fajčím, je to gýč, ale čo mám robiť, keď takto žijem. V podstate píšem knihu, ale už päťdesiat rokov som nenapísal ani riadok, som ako tí skrachovaní spisovatelia z telky, ktorú nemám. Spočiatku som chcel písať o živote, napríklad dnes by som napísal o tej peknej predavačke s plnými bokmi z obchodu na brehu rieky, lenže obchod je prázdny a ja som tiež prázdny. Chcel by som mať niekoho, s kým budem žiť, ženu, ktorá bude moja, ženu, ktorej bude presvitať blúzka, keď sa postaví k oknu. Niekoho, kto mi podá servítku, keď kýchnem. Tento svet som si stvoril sám, sám som si určil príbeh, na ktorého konci je udusenie, udusím sa hneď potom, ako toto dopoviem, dymom požiaru, ktorý spôsobí cigareta, s ktorou v ústach zaspím.

Campusoviny: Tvorba frekventantov z prvého dňa na Literárnom Campuse 2010 Žilinského literárneho festivalu, ktorý sa koná na Stanici Záriečie. Číslo neprešlo jazykovou úpravou.

Frekventanti literárnej dielne: Maroš Brojo, Ivana Čerňanová, Anežka Guziarova, Ľubica Holubcová, Natália Kaisová, Ivetka Kloptová, Dašena Krištofovičová, Miroslava Kuľková, Monika Michalíková, Ivonka Pekárková, Ján Perd'och, Michaela Richterová, Zuzka Ščurková, Ivana Štefúnová, Katarína Vargová.

Lektori: Andrej Šeliga, Mathej Thomka

Campus oviny

Umelecký výstup z tvorivej dielne Campus – PONDELOK 4.10.2010

Michaela Richterová

Milovať

Milá víla chcela ovocie, ale má ho Oto, čo chce milovať Ritu, čo má mača, čo chce mlieko. Víla mlieko zavolała, Ritu očarovala a má, čo chcela.

Anežka Guziarová

Vízia

V žene zúri kríza. Ona varí, on žerie. Ragú a kari ryža. Viera a vina. Žena roní a on zíva. Nová vízia. Nežer! Ži!

Miruška Mirečka Kuľková

Lovec

Maročan kreslí rukou raky. Kreslí na mušle, na kôru - čaká. Myšlienky mu čerajú čarovné meče, čierne kone, kašmírové šály, kráľovné.

Čas. Loví kráľovné, loví kráľov, loví Maročanov. Ľaká. Necúvne.

Čaká.

Ján Perd'och

Oper ráno

Deň pojedá jeho dreň

A chápe jarné roje

Doje

Drahá rana

Hraná

Monika Michalíková

Vôňa

Malá víla volá vánok

okom sa kochá

máva kimonom

milovala klam ľahkých vín

mala málo.

Úloha Zmena mena: texty - prešmyčky, ktoré vznikli iba z písmen mien autorov.

Fotografia Ján Perd'och – Sediaca a tvoriaca prozaička Ivka Č.

Literárny campus

Dnešný deň prebehol nad naše očakávanie. Tvoríme skupinku 16 potencionálnych poetikov a prozaikov, nad ktorými sa týčia dvaja lektori. Pardon, svojim prístupom preklenuli bariéru a zapadli medzi nás. Naše zmysly vygradovali tak, že špongiovito nasávali a žmýkali abecedu do veršov a riadkov.

Začali sme hrou. Vytvorili sme celok v tureckom sede, pred nami vybielený papier, ktorý sme následne zaplnili krstnými menami a priezviskami. Z našich mien sme skladali slová a pretvárali do obrazov. Konečný efekt sa pretransformoval do miniatúr.

Ďalšou úlohou bolo napísať báseň alebo poviedku, v ktorej sa všetky slová začínali na jedno vopred určené písmeno. Otestovali sme si slovnú zásobu a zhrnuli obsah do súvislého celku.

V druhom bloku sme kládli dôraz na precítenie Rimbaudovej básne Samohlásky, ktorý ku každej samohláske priradil farbu. Ponorili sme sa do akustiky asociácií a zo svojich subjektívnych pocitov sme vytvorili dielo plné farieb.

Pracovali sme aj skupinovo, kde sme kolorit samohlások pretreli nadväznosťou a prelínaním debovej línie.

Veľmi kreatívna záležitosť vyplynula z tabuľky, ktorá obsahovala sto slov a mali sme možnosť vybrať si jeden riadok či stĺpec s desiatimi podstatnými menami. Poslúžili nám ako podklad pre mikropoviedku. Pravidlom bolo napísať desať viet a v každej z nich ako styčný bod poslúžilo jedno slovo z pridelených.

Ak mám zhrnúť dnešný deň, musím zvýrazniť veľmi pozitívny fakt, že kreativita vystúpila na štyri diela na hlavu a ďalšie spoločné poetické útvary. Myslím, že atmosféra je tu uvoľnená, ale adrenalín v nás rozhodne nespí. Verím, že zajtra sa naše rozpísané prsty budú pohybovať po hemisférach ako po lesoparku, vychutnávajúc si všetky podnety a postrehy.

Lubica Holubcová

Na jedno písmeno: Ďalšia hra so slovami. Všetky texty vznikali rovnakým spôsobom, každé slovo začínalo na to isté písmeno...

Natália Kaisová Sama vrach

Som sexy stredoškôlčička,
Sympatická, sladká sopranistka,
Sofistikovaná sedemnásťka.
Smola - som sama, slobodná.
Sprostý sukničkář Samo!
Som smrteľne spontánna.
Sem s ním!
Slabučko sotím,
Skopnem Sama, skopnem skalú,
spadne, stráca sa.
Sakra! Spanikárím.
SBS-ka sledí, spieva siréna.
Skúšam sebaobranu:
Som sexy stredoškôlčička!

Maroš Brojo Dial'nica

Dievča dáva, dostáva dávky.
Dojmy, dúhový draci, diamanty...

Došľapy, dial'nica, dobitá, dľer daj.
Došli drogy, došľaka.
Dost'

Dial'nica,
Dutch driver.
Derniere.

Katarína Vargová Vianoce

Vražda visela vo vzduchu. Vatra vyhasla.
Vino vyschlo.
Vznievala vierohodne. Vlasy viali
vo vetre. Voňala. Váhavo vstávala.
Vlak vrčí, víri vesmír.
Vdova.

Anežka Guziarová Repete

TRÁVA, LEŠENIE, ZAMAT, SERVÍTKA, MYŠLIENKA, NOHA, ZMYSEL, PLEŠINA, MLASKNUTIE, HMYZ
Prvé rande mali v júlovej tráve. Dnes ju pozval na lešenie. Zamat v klope saka svedčí o dôležitosti večere. Pokrčená servítka na kolenách je zas znakom neprekoneateľnej nervozity.

V myšlienkach si predstavuje, aká bude. Nohou mu myká v rytme francúzskych šansónov. Šiesty zmysel šepká, že príde, tie ostatné, že dúfa márne. Zamyslene sa poškrabe na plešine. Mľasknutie naprázdno. Hľadá do okna výškovej budovy a nevidí nič, len obyčajný hmyz.

Zuzka Ščurková Šťastná smrťka

NÁRUČ, SUCHO, DÚHA, STROM, PLOT, FARBY, RUŽA, HLINA, BOKY, VRSTVA

Svojou krehkou nohou stúpila na breh a strom sa okamžite premenil na obyčajný ker. Smrťkočania hádzali hlinu, keď vchádzala do cintorína. „Cez plot ťa musím preniesť ... áno ... nechaj sa...“ pokríkovali. Jej úškrn skoro spôsobil vyblednutie dúhy. Ona to tak nemyslela - miluje všetky farby spojené v jednu. Šťastná (ako len smrťka môže byť) roztvorila priateľsky svoju náruč. Jej dnešný druh sa ju snažil podplatiť ružou, no nakoniec sa podvolil. Lupene popadali na zem a on v bokoch pocítil ostrosť jej kostí. Aj cez vrstvy oblečenia zacítil smrťkino láskavé zovretie. Poslednýkrát zacítil sucho v ústach.

Natália Kaisová Rebelant so žuvačkou

REBELANT, ŽUVAČKA, RECESIA, MOBIL, PARADOX, PROBLÉM, MLASKNUTIE, TENDENCIA, AUTO, SUCHO
Včera večer som sa len tak z recesie stal zločincem. „Chceš mať problémy s políciou?“ pýtali sa ma. No ja som to auto aj tak ukradol.

Musím si predsa udržiavať svoj image rebelanta. Tak ako americkí gangstri, aj ja mám v puse vždy najmenej štyri žuvačky. Alebo držím mobil a tvárim sa, že riešim niečo hrozne dôležité.

Paradox je, že väčšinou volám len s vlastnou matkou a počúvam všetky trápne kecy o tom, ako nemám piť, fajčiť a podobne. Ale ja nasucho (a nech ju aj porazí) z domu nikdy nevyjdem.

Už teraz si viem živo predstaviť jej nahnevané mľasknutie a následný krik na celý panelák, keď zistí, čo som vyviedol. Moja mama má totiž neskutočné tendencie *preháňať*...

Ivana Čerňanová Predsavzatie

ČOKOLÁDA, DIEŤA, VOŇA, LOV, KRV, SPRCHA, ZAMAT, MEČ, PRÁCA, NÁRUČ

Každý deň hovorievala, že s touto prácou musí skončiť. Ráno si pod sprchou odprisahávala, že to robí len pre ňu. Ved' čo by matka nespravila pre svoje dieťa?

A večer... Večer sa predsa len obliekla do falošného zamatu a mačacím zlatom zastierala svoj skutočný vek. A nikto neupodozrieval jej oči ako čokoláda z takého bezbožného klamstva.

Nad hlavou sa jej vznášal oblak jasmínovej vône. Práve ním do svojej náruče lákala okoloidúcich gentlemanov. Ako keby im na krk priložila naostrený meč a oni boli až príliš vydesení na akúkoľvek formu odporu. Aj tak by nemali žiadnu šancu, keďže v technike lovu sa jej nikto nevyrovnal. A jej dcéra predsa tak veľmi potrebovala každodennú transfúziu krvi.

Maroš Brojo - Lovec

LOV, MOBIL, PÁLENIE, PRUŽINA, BUDÍK, VZŤAH, TMA, KROK, UDUSENIE, RYBA

Spomínaš, ako som vtedy vybehol na lov a dostal som ťa? Presne si pamätám, ako si mi celá natešená dala svoj mobil. Na ďalší deň trochu alkoholu a bolo z toho vŕzganie strún na mojej posteli. Ráno budík a ty nikde. Takto sa popáliť... už nikdy sa nezamilujem na prvý pohľad. Malátnym krokom blúdím ulicami a rozmýšľam. Domov sa vraciam vždy po tme, neschádzaš mi z mysle. Myslím na náš vzťah – aký mohol byť a čo všetko by si mi ešte povedala.

Keby som ťa tak stretol, holými rukami ťa udusím. Nezniesim tú tvoju aroganciu, nezniesim, že po jednej noci zostaneš studená a mŕkva ako ryba.

Michaela Richterová
Náhodná záchrana

ČOKOLÁDA, DIEŤA, VÔŇA, LOV, KRV, SPRCHA, ZAMAT, MEČ, PRÁCA, NÁRUČ

„Pivo,“ vyžiadala si temná Elfka s neobyčajne dlhým mečom na chrbte, ktorý má hlavicu v tvare tigrieho pazúra.

„Pomóc, stratilo sa mi moje dieťa, neviem nájsť svoje dieťa!“ vtrhne do krčmy žena v jednoduchých šatách, ktorá vyzerá, že sa za chvíľu zrúti.

Elfka vytrvalo ignoruje ženin nárek a snaží sa vymámiť z hostinského nevyhnutné informácie k svojej práci nájomného vraha za pár zlatiek. „Nevideli ste tu Orka dobitého do krvi?“

„Včera sa tu potuloval, skončil v lese a počkať, ty si na love?“ zamihotal sa mu v očiach podraz.

„Do toho ťa nič, tu máš zlatky a vyvetraj si tu, lebo tí smradí ti tu vytvárajú hrobovú vôňu,“ ironicky sa zasmiala a odišla.

Cestou do lesa jej oblečenie zo zamatu ošpliechal voz a ona za ním zakričala: „Somár, vieš ako ťažko ide blato dole?“ Hoci po prekročení lesnej hranice sa zotmel, elfí zrak jej umožnil nájsť na zemi zvyšky čokolády, ktoré tvorili chodníček.

Ten ju doviedol až do orkovho dúpäťa, kde s ľahkosťou zmasakrovala tvora, čo uniesol dieťa uplakanej matky, a navrátila jej ho do náručia. Po ťažkom dni si Elfka povedala, že potrebuje oddych, a tak si dala sprchu z kvetinovej rosy a ľahla si pod strom.

Ivona Pekárková
Bublíny

ČOKOLÁDA, REBELANT, KÁVA, PERO, POHYB, SPOMIENKY, STRACH, BUBLINA, VÍNO, PES

Všade okolo sú bubliny, už zase sa objavili, stále ma prenasledujú! Nie som rebelant a pred bublinami mám naozaj rešpekt, keď sa náhle zjavia, sú nepredvídateľné. Môj spolucestujúci pije kávu a samozrejme, tvári sa, že nič nevidí. Vlák beží, spolucestujúci ignoruje guľaté nebezpečenstvo, ale jeho pes sa na mňa díva spriaznene, niečo tuší. Spomienky mi hlasno prskajú do tváre, stále dorážajú, nemôžem sa brániť. Zacítim vlhký ňufák, spolucestujúceho pes mi podáva ostré pero. Teraz alebo nikdy, oslintaným perom útočím do vzduchu a premáham strach. Šikovným pohybom ničím nepriateľskú planetárnu sústavu. Chce to veľký pohár vína, vypotácam sa z kupé a hľadám jedáľenský voz. Mám to aj v zdravotnej karte, bubliny sa objavia vždy, keď zabudnem užiť rannú dávku čokolády.

Mirka Kul'ková
Milovník

VÍNO, CIGARETY, GÝČ, UDUSENIE, BLÚZKA, KNIHA, SERVÍTKA, BREH, ROZHOVOR, BOKY

Cítil som sa ako tesne pred udusením.

Pomaly dofajčila cigaretu a jej pohyby boli také vláčne, zvodné, že som sa nemohol nadýchnuť. Začalo sa to rozhovorom so spolubývajúcou, jej smiech, keď sa s ňou rozprávala mi pripomínal kolotoče a jar. Tá druhá o chvíľu odišla a ona zostala sama, sama so svojimi gýčovými delfínmi. Pred hodinou som vypil flášu vína, takže krv mi začala prúdiť dvakrát rýchlejšie, a tak keď si začala zayslenie zvliekať silónky, musel som si rozopnúť prvé gombíky na košeli.

Ďalšia šla dole blúzka.

Keby tak ešte začala krúžiť bokmi, ako tie brušné tanečnice, čo som sa na ne bol pozrieť v sobotu! Neurobila to, vedel som to, ale... pozor - ako sa obracala zhodila nejakú knihu.

Ten buchot ma prebral z tranzu, spamätal som sa a servítkou si utrel z čela pot. Chcel som sa ísť ešte pozrieť do toho internátu pri brehu Dunaja a po deviatej tam už sľedil vrátnik, takže ak chcem stihnúť tú baletku, musím si pohnúť.

Ivona Pekárková
Turistická trasa

Tichá tóna tiesni Tomáša. Tomáš tuší ťažkosti. Tmavá tráva tajuplne tancuje. Tapýr? Tiger! Tigrie tlapy, tlama... Tiger trhá Tomášov talizman, tiež tricepsy... Tiesnivité ticho. Tiger trávi turistovo telo.

Ivana Čerňanová
Detský des

Danin duch desil dvanásť detí. Dal dláto do dverí. Dusil dve dojčatá. Doniesol drevenú debnu. Dnu držal dvojčatá.

Deťúrence dlávil des. Darmo drobili dalamánku drozdom. Darmo dúfali. Dalajláma došiel do druhého domu. Desdemona dávno dodýchala. Daromný duch dobyl detstvo. Daroval detičkám desivý darček – dvesto dní depresie.

Ivana Štefúnová
Náhoda

Noro námorníkom nikdy nebude. Námorník na nábreží nemá nádej. Nezúfa, nič nevzdáva. Nádejne napreduje. Nastupuje na nákladiak, napriek námraze nadšene nôti. Nemá nápad, nevadí. Náhoda napomôže. Navždy. Núti noc nespáť. Nachádza náruživého notorika. Nechutné! Nov narastá, núka Norovi nemotu. Nemota nebolí, no Noro nevie, napreduje. Narastá nepokoj. Náhoda našťastie nespí. Noro naďabí na nohu. Nahú nohu nepatriacu nikomu. Na noc Noro nezíza. Našiel nohu, neboha.

Zuana Ščurková
Medzi mnou

Moja múza? Muzika... možno more- milujem modrú. Množím myšlienky mojej mladosti. Miniaturne mračná musia zmiznúť! Maledivy, Mekka... moje more možností. Musím mať many. Makat? M,m,m. McDonald? Mäsiareň? Myslím, možnosť mizivá.

Eubica Holubcová
Kokaínová kúra

Kúzelníkovke kulisy,
kríž kostola,
keď kráča kostlivec,
každý klzko kuviká.
Kaskáda krásy.
Kliat?
Komu?
Kormidlo, krivý kolotoč,
koženková kupola.
Ku káve klarinet,
koncert kanistry,
ktorá kričí kovovým krkom.
Kolobeh končí,
kosatka kýchajúca krvou.
Kabinet koráľkových klamstiev.

Maroš Brojo
Dedo

Dosraný debil dožil.
Disko diva dedí diela,
diván, dary, drahokamy.
Dedí deti, desať dedín.
Dražby dojníc,
dojenie dolárov.
Dojmy?
Do dôchodku dost'...
Ďalej?
Dedí ďalší Don Juan.

Ján Perd'och
Je jaká je!

Jelení jún
Jemne jej jahodí
Jedla jeho jahody
Ježí ju

Jasný jed
Jantárovo jedlá
Jedno jedlo jedla
Je jaká je!

Prvý deň: Farebné básne

(Od hlások k obrazom, od obrazu k básni)

Postup práce

- Spoločné prečítanie Rimbaudovej básne Samohlásky
- Diskusia na Rimbaudovské inšpirácie – oslobodené slová, farebné videnie, synestéza ako princíp obraznosti, prekračovanie hraníc (priradovanie farebných významov hláskam), subjektivita zmyslového vnímania (prepájanie rôznorodých vnemov – vizuálne / akustické)
- Hra s asociáciami 1: priradovanie vlastných farebných predstáv k 5 samohláskam z básne (zapisovanie vlastných farieb a na ne naviazaných predstáv - pojmov do pracovného zošita a spoločne na tvorivú stenu)
- Hra s asociáciami 2: výber užšej skupiny slov - z predchádzajúcich pojmov priradených k farbám ostanú len také, ktoré vo svojom znení obsahujú danú samohlásku (zaradenie formálnej prekážky do spontánnej obrazotvornosti)
- Tvorba konceptu básne: Výber jednej farby, ktorú každý básnický spracuje. Pozvoľné premýšľanie a ustaľovanie kľúčových pojmov pre vlastnú báseň, (ktoré z asociácií chcem použiť pri písaní?) Výber by nemal byť príliš obsiahly – možnosť obmedziť na určitý počet – napr. 5 základných slov.
- Vlastné skomponovanie básne. Písanie - bez požiadavky pridržať sa určitej formy, ale s cieľom zaradiť do textu (podľa vlastných možností) aj výrazy, ktoré nesú známky obraznosti (obrazného videnia) – nepriame pomenovania (v prípade potreby – vysvetliť podstatu básnickej obraznosti, metaforický princíp), prenesené významy.
- Spájanie básnických textov – variantov danej farby, hľadanie prienikov.
- Skupinové prečítanie vytvorených básní a práca na spoločnom zostavení jediného spoločného textu, ktorý bude obsahovať všetky farebné vnemy. (Porovnanie výsledného textu s pôvodným textom J.A.Rimbauda)

Anežka Guziarová

I - fialová

vidím ju v diaľke
rozpitá realita
voňavá kvetinárka zalieva fialky
lilavá baretka z Paríža
všetko je našikmo
v tichosti chlípe ríbežľové víno
v opojení výska
vybaví si spomienky z čučoriedkového kríka
opustí kvetiny, chladivé nožnice
iba na chvíľku
napíšem mu
ľľakátym rukopisom
Pierrovi, o ktorom snívam
opitá atramentom
rozpitá realita

Ivona Pekárková

U - Purpurové

Úklon, úvod, vstúp!
Za purpurovou oponou
Čaká unavený tunel
Oblúkmi pritlačí, uzavrie, utlmí
Mihotavé neuróny
Nervózne sústavy
Bludisko ideí
Zákruť vyrovná, opraví, uhladí
Pod klenbou so svätými maľbami

Mikropovedky na desať slov

Úloha bola veľmi jednoduchá. Frekventanti si mohli vybrať z tabuľky 10x10, v ktorej bolo sto nesúrodých slov, riadok alebo stĺpec. Tak získali desať slov, medzi ktorými mali nájsť vzájomné súvislosti a umiestniť ich do desaťvetej mikropovedky. A to spôsobom jedno slovo práve v jednej vete.

Ivana Štefúnová

Muž a žena

MEČ, TENDENCIE, KUCHYŇA, MUŽ, ŽENA, STENA, MINÚTA, LAMPA, BREH, KAMEŇ

Minúta uplynula a nastalo to, čo nikto neočakával. Presne o 7:00 začala žena tícť hrncami. Muž tento zvuk neznašal, doslova nenávidel, no musel ho počúvať deň čo deň. Rozsvietil lampu a s pulzujúcou žilkou na čele zišiel dolu schodmi. Zvyčajne túto tendenciu nemal, no dnes ho tento zvuk doháňal k šialenstvu. Odrazu sa kuchyňa naplnila zvláštnou vôňou. Steny sa naklonili a muž mal v tvári kamenný výraz. O niekoľko hodín bolo počuť policajné sirény, ktoré uháňali k brehu miestneho potoka. Voda totiž vydala jednu zo svojich mnohých tajomstiev – vyplavila meč zabodnutý v ženskom tele. Polícia zúfalo začala pátrať, zatiaľ čo ich muž so zakrvaveným kameňom v ruke neďaleko pokojne pozoroval.

Ľubica Holubcová

100 slov

SPRCHA, PROBLÉM, KOLAPS, PÍSMENO, TABLETKY, CHRÁT, POČÍTAČ, ZÁHRADA, KNIHA, KRAJINA

V ten deň som strávila pod sprchou dve hodiny. Vrelá voda vymývala z môjho zdevastovaného mozgu problém, ktorý ma vysunul na krajinu života. Zdravujúcu kolapsu zabránil človek, pokojne prechádzajúci cez most. Nejavil žiadne známky paniky, práve naopak, začal mi čítať slová po písmenách. Boli to vety z mojich pier, ktoré starostlivo opakoval a až vtedy som si uvedomila, že hnev a bezmocnosť vychádzajú zo mňa bez môjho súhlasu v úlohe tabletiiek proti bolesti. Stuhnutý chrát mi rozmasíroval filozofiu o ohybnom krku, krútiacom sa na nezmanipulovanej osobnosti. Počítaču v hlave sa rozsvietil monitor a do očí sa mi zahľadala šanca, šanca na zmenu, na vynovený postoj k životu. Pozadie tvorila záhrada plná spokojného výrazu tváre. Porodila som knihu, ktorá ma odvtedy sprevádza dennodenne. Jej stránky ma ovievajú čerstvým vzduchom z krajiny slobodného rozhodnutia.

Monika Michalíková

Nehoda

SPOMIENKY, ŠÁLKA, SEBAOBRAŇA, VZŤAH, SMRŤ, CHRÁT, HMYZ, STENA, DÁMA, FARBY

Mysel jej zaťažovali dávne spomienky. S manželom zvykli popíjať šálku kávy pri stole v kuchyni s kvetovanou záclonou. Eva si potrpela na farby. Zvykla sa hrať na zabezpečenú dámu, čo Emila neskutočne vytáčala. Keď jej vykričal, aký je ich vzťah zbytočný, Eva ho udrela šálkou po chrbte. Na zemi ležal ako chladnokrvne zabitý zbytočný hmyz. Policajty ubezpečovali o tom, že to bola sebaobrana. Manželovou smrťou prišla o vietor vo vlasoch. Na žltej stene zostal len kávový ňak.

Iveta Kloptová

Steny

MEČ, TENDENCIE, KUCHYŇA, MUŽ, ŽENA, STENA, MINÚTA, LAMPA, BREH, KAMEŇ

V tej jednej minúte sa to zomlelo. Stál v kuchyni a z rukáva mu visel dlhý vlas. Jeho žena, nízka razantná blondína, čosi bľabotala o jeho neskorých príchodoch domov. Bývali na ľavom brehu Váhu, na ten pravý dochádzal do práce. Áno, niekedy mal tendencie zdržať sa pri poháriku a rozoberať každodenný svet až na celkom malé puzzle. A jej sa hneď po manželstve vytratili predstavy o ideálnom mužovi.

Lampa prehovorila zvukom vypálenej žiarovky a jemu svitlo na nápad. Našpúlil ústa na bozk ako meč. Chcel ním preraziť všetky steny medzi nimi. Z ich hádok nakoniec nezostal kameň na kameni.

**Katarína Vargová, Ján Perd'och,
Iveta Kloptová, Ivana Čerňanová
Anežka Guziarová**

Živelné samohlásky

A - zem odpočívá
unavená rodila
gaštany
a čaká...

E - tesne pred večerou jej ramená
visia ako susedina bielizeň

O - v noci sa vietor kučeraví
a oblieka do námorníckeho

I - v tichosti chlípe ríbezľové víno
všetko je našikmo

U - unikajú ulicou
ako piesok
a tak dobre
boli zosúladení

**Maroš Brojo, Ľubica Holubcová,
Dašena Krištofovičová, Zuzka
Ščurková, Ivana Štefúnová**

Samohlásky

A na dvadsiatich štyroch červených podnosoch
Ako zalamovanie emócií do zrnitosti nálad
Ako snečné okuliare na žiarenie v duši

E je eben a zelený sad
Korene hrozna, mušt, čo mám rád

I – žltá stuha kolo viet
Piesčitá hra iskrier
Obilie k zemi kláti

O čierne ako drozd, čo letí temnotou
A z diaľav šepotom hrnú sa mraky, dážď

U v uličke sivých holubov
Visiace na udici zvesených krídel
Úlomky peria, ukradnutá voľnosť
Tak vyzerá svet po úlete

**Miška Richterová, Natália Kaisová, Miroslava Kuľková, Monika
Michalíková, Ivonka Pekárková
SAMÉ HLÁSKY (spoločná báseň)**

E Žltá, U purpurová, I krvavočervená, O čierna, A biela

E je jeseň v predposlednom šate
Medený lesk na hrdle veršotepca.
U zákruty vyrovnané, opravené, uhladené
Pod klenbou so svätými maľbami.
I milovanie je diabol s krídlami
Pochybnosť zas matka hriešnikov.
O do čela padá čierna ofina
EMO fotografa.
Snehová vločka páli tvár
A ženích si berie... nevestu.

**Zuana Ščurková
I – Zelená**

Ako plaziaci sa vánok,
Ako kvapkajúca rosa,
Ako pocit pier,
Keď chodím bosá.
Lúče slnka na nohách,
Vôňa dažďa v púšti,
Pri utekaní zostať stáť,
Chytíte ma v Hnúšti.

**Maroš Brojo
O - Štebot**

Zbúraný kostol,
mešce prázdnych slov,
pukliny z mostov,
A potom...
drozd letí temnotou
a z diaľav, šepotom
hrnú sa mraky, dážď.
Kosu nosí a
spí s temnotou.
Prosím, kto si?!Len drozdí škreky, bije hrom.
Ohradu, závoru prekoná a
vletí mi do domu,
aby mi brechal súdy,
volal ma zvráteným štebotom:
Tak poď, ožeň sa s temnotou.

**Ľubica Holubcová
Aj duša má právo na život**

Každodenná abeceda vzdychov
to večné zalamovanie emócií
do koloritu nálad.
Ako aj ráno,
keď chaos zaklope na čelo postele.
Vstávam,
tentoraz s telom v jednej stotine,
zvyšných 99 sú len tuláci
v zahmlenej krajine.

Čas už dávno zhodil svoje parohy,
ukrytý v dotknuteľnosti
obetavo čaká,
no blížiacie sa brušská prstov
pripomínajú profil nenásytného vraha.
Zákernosť, čo posúva chvíľu
do rúk včerajšieho fotografa.
Zrazu odklon od večného pobežovania.
Kde?
Predsa v búrke tmavých postáv,
ohnivá poloha rozkoše
pretla hrdlá,
vytekajú vzdychy,
to len láska ukázala plytké gestá.
Čakám, či sa raz potknem
o zmysel dobrovoľného rozjímania.

Dašena Krištofovičová
Potupa

(písmeno i, farba okrová)

stoh nerestí
zovšednie
do žltá

pomedzi hárky
dávno zožatého
obilia
zabúdaš cestičky

patinou na tvári
křmíme
starobince

Ivana Čerňanová
O - Modrý sen

Každú noc sa vraciam
na Côte Sauvage
víta ma škrekot čajok
na Divokom pobreží Bretónska
vietor ma kučeraví
vlny sa triešťa
ako pena do kúpeľa s chaluhou vôňou
soľ sa mi ešte nevymyla z vlasov
obliekam sa do námorníckej
a čakám
kedy ma prostovlasú
unesú korzári zo Saint-Malo

Iveta Kloptová
Impresia

A – hnedá

Postrelia laň
Konáre zafarbí
Ranami

Hladná jeseň
Zanechá
Iba kmene
Aj po lipě
Spálenej
Farbami

A zem odpočívá
Unavená rodila
Gaštany
Čaká na chlad
Ním
Sa zahalí

Monika Michalíková
Biela

S nádejou sa oprela
o sobotnú stenu.
Snehová vločka
jej páčila tvár.
Chytila kyticu
A ženích si berie... nevestu.

Ján Perd'och
Už zajtra

(e, krevetová)

More tesne pred večerou
Ty, s dychom po milovaní
Ja, so slovom novorodenca
A čiesi ramená
Visia ako susedina bielizeň

Obaja vieme, čo znamená
More tesne pred večerou

Natália Kaisová
O – čierna

Padá ti do čela
Extrémne masná ofina.
EMO, nože, nezúfaj,
Je tu doba retuše
A ja schopný fotograf.

Klik, upravím realitu
Umyjem a vyfúkam.
Spravím z teba celebritu
Klik a už ťa mám.

Elegantná čierna je
Aj móda Coco Chanel tak diktuje.

Mirka Kul'ková
E

E je jeseň v predposlednom šate,
krídla motýlie.
Je to Vietnamec, čo všetkých núka: „Tu
mate.“
Zaplietol sa do reťazí repujúcich
veršotupcov.

Katarína Vargová
I- Čierna

v sieni zhasnú
zastrú opony
a ty zabudneš
zariskovať
skríknúť
aj zhrešiť
odchádzam zničená